

[Fiskeriministeren.]

at få den hjælp, det derigennem kan få med hensyn til opretholdelse af priserne, til sikring af, at man ikke bliver underbudt. I det øjeblik, det viser sig, at der ikke er almindelig tilslutning til lovens anvendelse på dette område, må den efter min mening falde bort. Forudsætningen for denne lovgivnings opretholdelse er altså, at de folk, som har brug for den, også slutter op om den og ønsker, den skal bruges.

Også jeg mener, man skal være forsigtig med bemyndigelseslove, sådan som det ærede medlem hr. Jacob Pedersen var inde på det. Det ærede medlem sagde: man snakker så meget om liberalisering o. s. v. Men det reelle er jo, at man har liberaliseret på en række områder; også på det område, som denne lov omfatter, er der liberaliseret, og jeg mener, der fortsat skal ske en liberalisering her. Jeg gør opmærksom på, at når det gælder frisk fisk, vor hovedeksport, har der af hensyn til markedsplanerne endnu ingen liberalisering fundet sted. Det spørgsmål skal først behandles i løbet af det kommende år. Så skal det vise sig, om vi inden for de syv kan blive enige om, at der skal finde en liberalisering sted.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget og er selvfølgelig klar til at give de oplysninger; man måtte ønske i det udvalg, som bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om telegrafer og telefoner.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3031, fremsættelsen i tidenden sp. 3339).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Waldemar Laursen: Der er gået mere end et kvart sekel, siden den unge flyver Lindberg foretog den første flyvetur over Atlanterhavet. Det var en bedrift, der bragte sin udøver hæder og berømmelse, og en bedrift var det, ikke mindst når man tager i betragtning de mangelfulde kommunikationsforhold, der dengang stod til disposition for den endnu ikke stærkt udviklede luftfart. I dag, altså godt et kvart sekel efter denne begivenhed, krydses dammen af store luftfartøjer, der bringer både passagerer og værdifuldt gods over på hver sin side af havet, og hvis færd takket være de moderne udviklede kommunikationsforhold kan følges, afvigelser registreres og meldinger sendes pr. radio eller ad televejen. Dermed er sikkerheden øget for liv og gods.

Nu har imidlertid også jetalderen holdt sit indtog på lufttrafikkens område, og inden mange år vil daglig flyvning fra det ene kontinent til det andet over de store have, deriblandt også Atlanterhavet, være næsten en ubemærket foreteelse. Det er vel i nogen grad denne udvikling, der har fremkaldt det af den højtærede minister for offentlige arbejder her fremsatte lovforslag. Denne flyvning vil jo i de kommende år i høj grad komme til at berøre det nordatlantiske område, bl. a. også Grønland og Færøerne. Derfor vil en yderligere udbygning af aerokommunikationsforbindelserne i dette område være nødvendig, om den fornødne sikkerhedstjeneste ved beflyvning af området skal være til stede. Det er vel også derfor, at dette spørgsmål har været under ventilation i Den internationale civile Luftfartsorganisation, ICAO, og at man har fundet det nødvendigt nu at gå i gang med at udbygge telekommunikationsforbindelserne over Nordatlanten.

Dette er, som man ser i bemærkningerne til lovforslaget, resulteret i, at de to store selskaber, Det Store Nordiske Telegraf-selskab og Canadian Overseas Telecommunication Corporation, har tilbudt at anlægge et moderne koaksialkabel i det nævnte område. Dermed er forbindelserne mellem Grønland, Island, Færøerne, Skotland og Canada skabt, og kablets funktion skal være foruden at stå til rådighed for almindelig telekommunikation for de lande, hvor